

LEO BUTNARU

JURNALUL UNEI EPOCI

1969 – 2022

volumul II
2018-2022

TIPO MOLDOVA

Leo BUTNARU

JURNAL

Vol. XI

2018-2019-2020-2021-2022

Colecția ACADEMICA
OPERA OMNIA

TIPO MOLDOVA

2018

I.I.

Prin urmare, deja în anul nou 2018, la ora 3.51: *Bi-lanțul*. Numai nu de gât... O fi poezie, filosofie sau, pur și simplu, întâmplare de limbaj: bi-lanțul... 2017.

Post ora 0 și etc. minute, sporovăieli facebook, cu prieteni, cunoscuți. Unul, mai bine zis una dintre ei/ele zice: *Am încălecat pe 2018!*

Cunosc doamna, nu e prea tânără, deci – nici prea călăreață.

La rându-mi, întreb și, totodată, răspund sau mă dau cu presupusul: *Încălecat?... Făcut, din nou, un pas în necunoscut... În 2018...*

Pentru revista *Florile dalbe* mi s-au solicitat *leologisme*, din număr în număr.. Le însoțesc cu un cuvânt înainte:

Tineri prieteni, dragi cititori, pe parcursul anilor, la editura Junimea” din Iași, am publicat câteva cărți de... *leologisme*. Dar ce ar fi să fie *leologismele*? Ele reprezintă idei secundate de sentimente, cărora subsemnatul le poate oferi o formulă stilistică personală. Sunt sintagme, metafore, monoversuri, impulsuri oarecât memorabile. Pentru că, în orice pulsione și manifestare a sa, prin gândire-simțire-scriere, viața e o modalitate, plurală, de expresie, de transmitere de mesaje.

Leologismele țin de dezvoltarea de sine, de spovedania-întâlnire; spovedania-bliț. Poate că ar fi chiar *un gen de literatură... la minut*. Fiecare ar constitui o maximă, în care maximă este ideea, pe când forma e minimă. Ar fi și *leologismul* un aforism care, după mine, înseamnă respect pentru timpul cititorului, dar în special pentru inteligența acestuia.

Pentru voi, tineri prieteni, dragi cititori, am ales unele din *leologisme* dedicate copiilor și copilăriei, urmând îndemnul înțelept al bunicului Ion Creangă: „Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea este veselă și nevinovată și, drept vorbind, acesta-i adevărul”.

Odată ce Maurice Nadeau se dădea cu părerea că „poezia pare să fie apanajul lumii a treia”, nu e de contestat această posibilă „variantă” de plasament, însă trebuie de adăugat că poezia a fost sui generis apanajul începutului de lume, antichității (mitologia), timpurilor biblice, cristice și, uimitor, pe fragila poezie se sprijină istoria civilizațiilor, filosofiei, în genere, științele de bază pe care le cunoaște umanitate și științele auxiliare ale istoriei. („Fără poezie grecii nu ar fi devenit niciodată filozofi”, spune Hölderlin.) Oricât și oricine ar încerca să dovedească fervent contrariul, nu ar izbuti.

Prin urmare, să ne dorim un an 2022 plin de Poezie!

4.I.

De la colegul ungar Balázs F. Attila: *Ai un poem în limba engleza? Dacă da, trimite-i-l poetei Alicja Kuberska la adresa poetrytreeeurope@wp.pl. Se pregătește o antologie a liricii mondiale în Canada. Din fiecare țară 5 poeți.*

Îmi zic să las mesajele, când e cazul, în transcripția lor simplă cu limbaj internautic. Asta e, trăim timpuri ce duc la abateri... de înțeles. Însă pe al lui Attila l-am... *sedilizat*, totuși. Încolo, vedem ce și cum.

Cred că e tot mai influentă filosofia de speță „ne-optimistă”, ce conturează la modul ideatic tragismul existenței umane ca, în orice final individual – iremediabila capotare în van, în neant, în nimic. (E nimerit să trag atare concluzie la... început de an, ce ar vrea să fie ceva mai... optimist?)

Chiar prin directitudinea sa „plată”, pur informativă, stric uzuală, să zic, substantival-nominativă cuvântul/ noțiunea *cheie* constituie una din metaforele inerente, imanente, inevitabile a lumii, umanității. Zici *cheie* și ea îți sugerează mai multe analogii, cea de bază fiind însă de *a descuia, a deschide, a des-tăinui, elibera, scoate la iveală; de a obține, de-a ajunge* la ceva important. Așadar, cuvântul se naște pur și simplu ca metaforă. Iar de aici încolo, în artă, în literatură, în alianță cu alte cuvinte, creează/ exprimă metafora de lux, elitară, memorabilă, înnobilită de substratul cultural al mesajului și elevația lexicală a formei, toate trecute prin sau pornite din talentul, măiestria cuiva – artistului. (Îmi vine ideea în aceste momente, când te gândești să găsești cheia... anul nou, deschiderea spre spațiile lui...)

5.I.

deplasarea perspectivelor – ademenitoare, chinuitoare pentru conștiința, dar și inconștientul umane.

Însă – asta e! – motricitatea vieții conștiente, intelectuale a omului vine și dintr-un paradox dramatic: chiar dacă e deplin conștientă că este zadarnică dorința de-a ajunge la Absolut (la tainele Acesteia), conștiința umană nu reușește să-și reprime abisala tentație de-a ajunge totuși Acolo, Dincolo, Pretutindeni etc. aspirația sacră (la scară... umană) ce vizează imposibilul, tocmai din ea se naște drama cunoașterii/ necunoașterii umane, dar, ziceam, și motivația... zadarnică a motricității vieții, a înaintării acesteia și a nerenunțării la... sine, viața.

CUPRINS

2018.....	5
2019.....	116
2020.....	194
2021.....	287
2022.....	376